

התנועה למען איכות השלטון בישראל

באמצעות ב"כ עו"ד אליעד שרגא, עו"ד תומר נאור ועו"ד זהר אלטמן רפאל
מרח' יפו 208 ירושלים
טל: 02-5000073; פקס: 02-5000076

העותר

נגד

1. היועץ המשפטי לממשלה
באמצעות פרקליטות המדינה,
רח' צלאח א-דין 29, ירושלים
טל: 02-6466194; פקס: 02-6467011

2. ראש ממשלת ישראל, מר בנימין נתניהו

באמצעות ב"כ עו"ד עמית חדד
רח' וייצמן 2, תל אביב
טל: 03-5333313; פקס: 03-5333314

3. **כנסת ישראל**

באמצעות היועץ המשפטי לכנסת

המשיבים

תגובה מקדמית מטעם המשיב 1

1. בהתאם להחלטת כב' השופט סולברג מיום 28.5.19, ובהמשך לבקשת הארכה הקצרה מיום 5.6.19, מוגשת בזאת תגובתו המקדמית של המשיב 1 (להלן: **המשיב**) לעתירה.

2. במוקד העתירה דן ניצבת דרישת העותרת כי היועץ המשפטי לממשלה יקיים למשיב 2 שימוע בעניין תיקי החקירה שהתנהלו בעניינו לאלתר, ולכל המאוחר ביום 10.7.19.

3. המשיב יטען כי **דין העתירה להידחות על הסף**. כפי שיובהר להלן, בהתאם לפסיקה העקבית של בית המשפט הנכבד בעניינים כגון דא, **אין כל עילה להתערבות שיפוטית בעניין קביעת מועד השימוע שעתיד להיערך למשיב 2 - סוגיה פרוצדוראלית שהיא בלב שיקול הדעת של גורמי התביעה ביחס לאופן ניהול הליכים פליליים**.

בפתח הדברים נציג את הרקע הנורמטיבי הרלוונטי לענייננו, לאחר מכן נציג את עיקרי העובדות הצריכות לעניין, ולבסוף תוצג עמדת המשיב, לפיה דין העתירה להידחות על-הסף כאמור.

רקע נורמטיבי

4. סעיף 60א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, קובע כי רשות התביעה רשאית להזמין חשוד בעבירת פשע להציג בפניה את טיעונו בעל פה.

כך קובע הסעיף:

”א60. יידוע על העברת חומר חקירה לתובע בעבירת פשע

- (א) רשות התביעה שאליה הועבר חומר חקירה הנוגע לעבירת פשע תשלח לחשוד הודעה על כך לפי הכתובת הידועה לה, אלא אם כן החליט פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעות, לפי הענין, כי קיימת מניעה לכך.
- (ב) בהודעה תצוין כתובתה של רשות התביעה שאליה ניתן לפנות בכתב לבירורים ולהצגת טיעונים.
- (ג) נשלחה הודעה לפי סעיף זה בדואר רשום, רואים אותה כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור מסירה.
- (ד) חשוד רשאי, בתוך 30 ימים מיום קבלת ההודעה, לפנות בכתב לרשות התביעה כאמור בסעיף קטן (ב), בבקשה מנומקת, להימנע מהגשת כתב אישום, או מהגשת כתב אישום בעבירה פלונית; פרקליט המדינה, פרקליט המחוז, ראש יחידת התביעות או מי שהם הסמיכו לכך, לפי הענין, רשאים להאריך את המועד האמור.
- (ה) החליט פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעות, לפי הענין, מטעמים שיירשמו, כי הנסיבות מצדיקות זאת, רשאי הוא להגיש כתב אישום, בטרם חלפו 30 הימים ואף בטרם פנה החשוד כאמור בסעיף קטן (ד).
- (ו) אין בהוראות סעיף זה כדי לשנות מהוראות סעיף 74.
- (ז) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על מי שבעת העברת חומר החקירה היה נתון במעצר, והוגש נגדו כתב אישום בתקופת מעצרו.
- (ח) הוראות החוק לתיקון סדרי המנהל (החלטות והנמקות), התשי”ט-1958 12 לא יחולו לענין סעיף זה, ואולם תינתן לחשוד הודעה בכתב על החלטת רשות התביעה בהקדם האפשרי ורשאית רשות התביעה להזמין את החשוד להציג בפניה את טיעונו בעל פה.
- (ט) שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי לקבוע סוגי פשעים שלגביהם לא יחולו הוראות סעיף קטן (א).”
- [ההדגשות במסמך הוספו]

כך, סעיף א60 לחוק מסמיך את רשות התביעה לקיים שימוע בעל-פה, אולם אינו מטיל כל חובה לעשות כן, וממילא אינו מגדיר סד זמנים לקיום שימוע כאמור.

5. הנחיית היועץ המשפטי לממשלה מספר 4.3001 (51.015) - 'טיעון לפני הגשת כתב אישום פלילי (שימוע)' (להלן: ההנחיה או הנחיית היועץ המשפטי לממשלה) - קובעת הוראות לענין קיום שימוע בהתאם לסעיף א60 שלעיל. כך בין היתר נקבע בהנחיה:

”3. יודגש כי מוסד השימוע אינו מהווה תחליף למשפט, ואין תכליתו לשמש מעין 'משפט זוטא'. מטרת השימוע היא לאפשר לחשוד להציג טענותיו ולשכנע, כי חומר הראיות בעניינו או אינטרס הציבור אינם מצדיקים הגשת כתב

אישום נגדו. במסגרת הליך זה ניתנת לחשוד הזדמנות להעמיד את התביעה על טעותה, בין אם מדובר בטעות משפטית או טעות ראייתית. על כן ברור, כי במסגרת הליך השימוע אין מקום להתדיינות פרטנית באשר לנבכי התיק וחומר הראיות הכלול בו ויש להתמקד בסוגיות עקרוניות אשר מצויות ביסוד טיוטת כתב האישום. בהתאם לאמור משך השימוע, כלל שהוא נעשה בעל פה, יהיה קצר יחסית (ככלל, ישיבה אחת), בכפוף לשיקול דעת עורך השימוע.

...
6. על-פי עקרונות המשפט המנהלי, טיעון יכול שיהיה בכתב או בעל פה, ובלבד שניתנה לאדם הזדמנות הוגנת להציג עמדתו... ככלל, הליך השימוע ייערך בכתב, אך יכול שיערך בעל-פה, לפי שיקול-דעת התביעה. שימוע בעל-פה ייערך, ככלל, באמצעות בא-כוחו של החשוד.

7. לפי סעיף 74 לחסד"פ, זכות העיון בחומר הראיות שבידי התביעה מוקנית לחשוד רק מעת שהוגש נגדו כתב אישום. בהתאם לסעיף 60א(ו), שנוסחו הובא לעיל, אין בהוראות סעיף 60א "כדי לשנות מהוראות סעיף 74".

יחד עם זאת, לעיתים לא ניתן לממש באופן סביר את זכות הטיעון ללא קבלת עיקרי חומר הראיות שבידי התביעה. לפיכך, יתאפשר עיון החשוד או בא כוחו בעיקר חומר הראיות שבידי התביעה לקראת השימוע; זאת בכפוף לשיקול דעת התביעה, ככל שזו תסבור כי הדבר אינו עלול לפגוע בעניינם של מעורבים אחרים, להפריע להכנות למשפט, או לגרום נזק אחר (וראו לעניין זה בג"צ 47/91 און ניימן נ' פרקליטת המדינה, פ"ד מה(2) 872, 876 – 877).

...
11. ... סעיף 60א לחסד"פ מסדיר את קיומו של הליך ההודעה והשימוע רק בנוגע לעבירות מסוג פשע. עם זאת, החוק אינו שולל קיום שימוע בנוגע לעבירות שאינן מסוג פשע, אשר עליהן לא חל סעיף 60א' האמור.

ככלל, בתיקים הנוגעים לעבירות שאינן מסוג פשע לא תינתן הודעה לחשוד לפי סעיף 60א', אך אין מניעה לקיום הליך שימוע, בכתב או בעל-פה, גם בתיקי חטא או עוון, לפי שיקול דעת התביעה, בהתחשב, בין היתר, ברגישות ומורכבות התיק.

כך, הנחיית היועץ המשפטי לממשלה קובעת מפורשות כי שיקול הדעת באשר לסוגיות הקשורות לקיומו של שימוע נתון לרשויות התביעה, ואף היא אינה מגדירה סד זמנים לקיום השימוע, ככל שמוחלט לקיימו בעל-פה. מטבע הדברים, גם עניין זה מסור לשיקול הדעת הרחב המוקנה לרשויות התביעה.

צילום הנחיית היועץ המשפטי לממשלה מצורף ומסומן מש/1.

6. בית המשפט הנכבד נדרש בעבר להנחיית היועץ המשפטי לממשלה דנן, וקיבל את העקרונות המנויים בה. כך למשל, ראו את שנקבע בפסק הדין בבג"ץ 2678/07 קצב נ' היועץ המשפטי לממשלה (ניתן ביום 23.4.07) בנוגע להנחיית היועץ, כדלקמן:

10. על דרך העקרון, הנחיה זו מקובלת עלינו. יש בה כדי להגשים את תכלית השימוע, תכלית אשר איננה זהה לתכלית של העברת מלוא חומר הראיות לידי נאשם בפלילים כאמור בסעיף 74 לחוק. אכן, הליך השימוע אינו 'משפט זוטא'. הוא מצריך ראיית התמונה הכוללת של האישום בקווים כלליים. עם-זאת יש לשקול, כמובן, בכל מקרה ומקרה מהו היישום הנכון של ההנחיה ולמסור למבקש השימוע את עיקרי חומר הראיות. לעיתים מחייב הדבר היקף רחב יותר של גילוי ולעיתים היקף צר יותר.

וכן ראו למשל: בג"ץ 7342/16 נוטמן נ' טולדנו (ניתן ביום 17.3.13).

7. עוד יצוין כי הנחיית פרקליט המדינה מס' 14.21 "הליכי ידוע ושימוע בהליכים פליליים" מתווה את מדיניות הפרקליטות בהליכי ידוע ושימוע.

בסעיף 20 להנחיה נקבע כדלקמן:

"החליטה רשות התביעה לאפשר שימוע בעל פה, תקיימו ככלל בתוך 30 ימים ממועד קבלת מכתב היידוע השני אצל החשוד. על אף האמור, יתכנו מצבים בהם תמצא הצדקה להארכת משך הזמן לצורך השימוע. כך לדוגמה, כאשר מדובר בתיק חקירה בהיקף נרחב או בעל מורכבות יתרה, או כאשר מתקיימות נסיבות ייחודיות. ואולם, על מנת להימנע משיהוי יתר בהעמדה לדין, הארכה כאמור תינתן במשורה וככל הניתן, לא תארך מעבר ל-30 ימים נוספים. הארכה כאמור תינתן רק באישור פרקליט מחוז או מי שהואצלו לו סמכויות של פרקליט מחוז."

8. להשלמת פרק זה, יצוין כי לגורמים האמונים על התביעה מוקנה שיקול דעת רחב לצורך קבלת החלטות הנוגעות לניהול ההליך הפלילי, ובית המשפט הנכבד שב וקבע כי יתערב בשיקול דעת זה באופן מצומצם ובמקרים חריגים בלבד. לעניין זה נשוב ונידרש בהמשך, ביתר פירוט והרחבה.

בהמשך לרקע הנורמטיבי הרלוונטי לענייננו, נציג להלן ובתמצית את עיקרי העובדות הצריכות לעניין.

עיקרי העובדות הצריכות לעניין

9. כנגד מספר חשודים, ובהם משיב 2, ראש הממשלה, ח"כ בנימין נתניהו, התנהלו חקירות משטרה בפרשות המכונות "תיק 1000", "תיק 2000" ו"תיק 4000".

תיק "1000" עניינו בקשרים שבין מר נתניהו לבין אנשי העסקים ארנון מילצין וגיימס פאקר, אשר כללו על פי החשד קבלת טובות הנאה שונות, שעיקרן אספקת טובין באופן רציף, בהיקף ניכר ובשווי כספי גבוה, תוך נקיטת פעולות שונות מצד נתניהו, במילוי תפקידו, לטובת מילצין, עימו היה גם בקשרי חברות.

תיק "2000" עניינו במפגשים שקיימו מר נתניהו ואיש העסקים ובעל השליטה בקבוצת "ידיעות אחרונות" ארנון מוזס, במסגרתם נדונו שינוי הסיקור לטובת נתניהו בתמורה לקידום הצעת חוק אשר תצמצם את הפגיעה הכלכלית שמסב העיתון "ישראל היום" ל"ידיעות אחרונות".

תיק "4000" עניינו עסקת "תן וקח" שנרקמה על פי החשד בין מר נתניהו לבין איש העסקים שאול אלוביץ', אשר היטה באופן חריג את הסיקור באתר "וואלה" שבשליטתו לטובת נתניהו, וזה בתמורה היטיב עמו ועם עסקיו תוך ניצול כוחו השלטוני.

10. חקירת המשטרה בתיקים 1000 ו-2000 הסתיימה בחודש פברואר 2018, אז הועברו המלצות המשטרה בעניינם לפרקליטות. לאחר מכן בוצעו השלמות חקירה בתיקים אלה, אשר הסתיימו בחודש נובמבר 2018. בתחילת חודש דצמבר 2018 הושלמה גם חקירת תיק 4000, והמלצת המשטרה ורשות ניירות ערך בעניין התיק הועברה לפרקליטות.

11. בהמשך לכך, החלו דיונים, תחילה בראשותו של פרקליט המדינה, ולאחר מכן בראשות היועץ המשפטי לממשלה, לצורך הכרעה בתיקים האמורים.

12. ביום 26.12.18, ולאחר שהושלמו כבר הדיונים בפרקליטות המדינה, קיבלה מליאת הכנסת בקריאה שנייה ושלישית את חוק התפזרות הכנסת העשרים, התשע"ט–2018, לפיו הכנסת העשרים תתפזר לפני גמר תקופת כהונתה, והבחירות לכנסת העשרים ואחת יתקיימו ביום 9.4.19.

13. במכתב מיום 14.1.19, בהמשך להחלטתה האמורה של הכנסת, פנה בא-כוחו של המשיב 2 ליועץ המשפטי לממשלה בבקשה, בין היתר, כי יידחה מועד פרסום החלטתו בשאלה האם הוא שוקל להגיש כתב אישום נגד המשיב 2 על רקע הקדמת הבחירות. בעניין זה התנהלה תכתובת וכן התקיימה פגישה בלשכתו של היועץ המשפטי לממשלה, בהשתתפות באי-כוח המשיב 2 וגורמים שונים ממשרד המשפטים. אחר כל אלה, הודיע עוזרו הבכיר של היועץ המשפטי לממשלה לבאי כוחו של המשיב 2, כי אין כל מניעה לדעת היועץ המשפטי לממשלה, וזאת גם על דעתו של פרקליט המדינה, לקבל החלטה לפיה היועץ המשפטי לממשלה שוקל להגיש כתב אישום נגד ראש הממשלה, וגם אין מניעה לפרסם ברבים החלטה שכזו במועד קרוב.

צילום תכתובת מהימים 14.1.19, 17.1.19 ו-1.2.19 מצורף ומסומן מש/2.

14. בעניין האמור הוגשו מספר עתירות לבית משפט נכבד זה, אשר כולן נדחו על-הסף מהטעמים שפורטו בפסקי הדין השונים - בג"ץ 355/19 עמותת הרצליה למען תושביה נ' היועץ המשפטי לממשלה (ניתן ביום 15.1.19); בג"ץ 837/19 פוקס נ' היועץ המשפטי לממשלה (ניתן ביום 4.2.19); בג"ץ 1416/19, 1498/19 עמותת הרצליה למען תושביה נ' היועץ המשפטי לממשלה (ניתן ביום 28.2.19).

15. ביום 28.2.19 ניתנה ופורסמה החלטת היועץ המשפטי לממשלה בתיקי החקירה השונים שפורטו לעיל - פרשות 1000, 2000 ו-4000. במסגרת האמור הודיע היועץ המשפטי לממשלה כי הוא שוקל להעמיד את המשיב 2 לדין בכפוף לשימוע בתיקי החקירה הנוגעים לעניינו. כן נמסרה על ידי פרקליטת מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה) הודעה דומה למעורבים נוספים שבעניינם נמצאה גם כן תשתית ראייתית לכאורית להעמדתם לדין, בגין מעורבותם בפרשות אלה, וכן נמסרה הודעה למעורבים שנחקרו, באזרה, שהוחלט לגנוז את התיק בעניינם.

16. ההחלטות שהתקבלו על ידי התביעה בפרשות האמורות הובאו לידיעת הציבור במסגרת מסמך מפורט מיום 28.2.19, שכותרתו "החלטת היועץ לממשלה בתיקי החקירה בהם נחקר ראש הממשלה כחשוד".

צילום המסמך בדבר החלטת היועץ המשפטי לממשלה מיום 28.2.19 מצורף ומסומן **מש/3**.

17. בד בבד, התנהלה תכתובת בין עוזרו הבכיר של היועץ המשפטי לממשלה לבין באי כוח המשיב 2, שבסיומה הודיעו האחרונים כי הם עומדים במלוא התוקף על דרישתם לנצור את כלל חומרי החקירה ולהימנע ממסירתם עד לאחר מועד הבחירות. בהמשך לכך, הועברה פנייה ליתר החשודים לקבלת עמדתם בעניין זה.

בהמשך לכך, במכתב לבא-כוח המשיב 2 מיום 11.3.19 נמסר כי "לאחר שקילת העמדות שהתקבלו מבאי-כוח החשודים, ובשים לב למכלול נסיבות העניין, החליט היועץ המשפטי לממשלה להשהות את מסירת חומרי החקירה בתיקים הקשורים לראש הממשלה לכלל החשודים עד לאחר מועד הבחירות". כן צוין כי חומרי החקירה האמורים "יעמדו לרשותכם החל מיום 10.4.2019 במשרדי פרקליטות מחוז ת"א (מיסוי וכלכלה). יש לתאם עם מועד להעתקת החומרים", והתבקש כי "עד ליום 10.5.2019, תפעלו לתיאום מועד לעריכת השימוע, שייערך בפני היועץ המשפטי לממשלה לא יאוחר מיום 10.7.2019".

צילום תכתובת בנושא מסירת חומרי החקירה מהימים 25.2.19, 3.3.19, 4.3.19 ו-11.3.19 מצורף ומסומן **מש/4**.

18. נגד החלטה זו של היועץ המשפטי לממשלה הוגשה עתירה לבית המשפט הנכבד (בג"ץ 1943/19 עמותת "חוזה חדש" נ. היועץ המשפטי לממשלה, אשר **נדחתה על הסף ביום 21.3.19**). בית המשפט הנכבד התייחס למתחם שיקול הדעת הרחב של רשויות התביעה באשר להחלטה על קיום הליכים פליליים וניהולם, ולא מצא כי מדובר במקרה חריג וקיצוני המצדיק התערבות שיפוטית, וזאת **אף בהינתן העובדה כי בענייננו מדובר בשיקול הדעת הנוגע להיבטים הפרוצדורליים של ההליך הפלילי**.

19. לאחר הבחירות לכנסת ה-21 שהתקיימו ביום 9.4.19, הועמדו חומרי החקירה לרשות החשודים במשרדי פרקליטות מחוז ת"א (מיסוי וכלכלה). עם זאת, באי כוח המשיב 2 לא אספו את החומרים, ומסרו לפרקליטות מחוז ת"א (מיסוי וכלכלה) - בעל פה ובהמשך בכתב (מכתב מיום 15.4.19) - כי העיכוב נובע מכך שטרם הוסדר נושא שכר טרחתם.

צילום מכתבו של עו"ד תל צור לפרקליטות מחוז תל אביב (מיסוי וכלכלה) מיום 15.4.19 מצורף ומסומן מש/5.

20. ביום 28.4.19 השיב עוזרו הבכיר של היועץ המשפטי לממשלה לב"כ המשיב 2, עו"ד תל צור. בתשובה זו נמסר כי סוגיית הסדרת שכר הטרחה אינה עומדת לפתחה של המדינה, ולכן אין בה כדי להצדיק כל עיכוב בהעברת חומר החקירה לרשות ראש הממשלה או לידי באי כוחו; וכי ממילא אין בדבר כדי להשפיע על מועד קיום השימוע. הובהר אפוא כי על ב"כ המשיב 2 לתאם מועד לשימוע שייערך עד ליום 10.7.19, וכי ככל שהמשיב 2 יבחר שלא לקיים הליך שימוע, תתקבל החלטה על סמך חומר הראיות הקיים.

צילום מכתבו של העוזר הבכיר ליועץ המשפטי לממשלה מיום 28.4.19 מצורף ומסומן מש/6.

21. ביום 7.5.19 הודיע ב"כ המשיב 2, עו"ד תל צור, כי המשיב 2 עומד על קיום שימוע. עוד ציין במכתב זה כי פרק הזמן שנקבע לקיום השימוע, אף במנותק משאלת שכר הטרחה של עורכי הדין, הוא קצר, בשים לב להיקף חומר הראיות הרב, וכי נדרש פרק זמן ארוך יותר. עוד התייחס ב"כ המשיב 2 לסוגיית הסדרת שכר הטרחה, ולפנייתו של המשיב 2 לוועדת ההיתרים לשם גיוס תרומות למימון הגנתו.

צילום מכתבו של עו"ד תל צור מיום 7.5.19 מצורף ומסומן מש/7.

22. ביום 10.5.19 השיב עוזרו הבכיר של היועץ המשפטי לממשלה למכתבו של עו"ד תל צור, וציין כי קיים קושי לבקש את דחיית מועד השימוע, שעה שב"כ המשיב 2 כלל לא אספו את חומרי החקירה שהועמדו לרשותם. עוד צוין כי נושא שכר הטרחה אינו מצדיק עיכוב בלוח הזמנים, ובקשות בהקשר זה יש להפנות לוועדת ההיתרים. למכתב זה צורפה מדיה מגנטית שהכילה את ליבת חומר החקירה - כפי שהועברה לחשודים אחרים בהתאם לבקשתם - אולם במשרדו של עו"ד תל צור סירבו לקבלה. עוד נמסר במכתב כי ניתנה ארכה עד ליום 20.5.19 לצורך תיאום מועד השימוע.

צילום מכתבו של העוזר הבכיר ליועץ המשפטי לממשלה מיום 10.5.19 מצורף ומסומן מש/8.

23. ביום 12.5.19 השיב עו"ד תל צור למכתב עוזר היועץ המשפטי לממשלה, ואישר את קבלת המכתב האמור, ללא המדיה המגנטית. עו"ד תל צור ציין כי לא קיבל על עצמו את הטיפול בהליך השימוע.

צילום מכתבו של עו"ד תל צור מיום 12.5.19 מצורף ומסומן מש/9.

24. ביום 14.5.19 נאספה מדיה מגנטית המכילה את ליבת חומרי החקירה על-ידי ב"כ המשיב 2, עו"ד חדד.

25. ביום 20.5.19 פנה עו"ד חדד בבקשה כי השימוע יתואם החל מיום 14.5.20, בשים לב להיקף החומר ולפרק הזמן הנדרש לשם היערכות לשימוע.

צילום מכתבו של עו"ד חדד מיום 20.5.19 מצורף ומסומן מש/10.

26. ביום 22.5.19 השיב העוזר הבכיר ליועץ המשפטי לממשלה למכתבו של ב"כ המשיב 2 ולבקשתו לדחיית מועד השימוע עד לחודש מאי 2020, כשנה תמימה מיום איסוף החומר על ידו. במכתב זה הובהרו תכליות הליך השימוע וכן פסיקת בית המשפט הנכבד בעתירות שהוגשו ביחס לפרקי הזמן שהוקצו להיערכות לקראת שימוע. הובהר כי ההחלטה על משך הזמן המוקצה לצורך היערכות לשימוע תלויה בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה, כאשר מצד אחד נלקחים בחשבון היקף חומרי החקירה ומורכבות התיק, ומן הצד השני נשקלים האינטרסים הציבוריים של אכיפת החוק וייעול ההליכים. עוד צוין פרק הזמן שהוקצה בעבר להיערכות לשימוע בפרשת "הולילנד", שבה פרק הזמן שניתן לראש הממשלה לשעבר אולמרט לשם היערכות לשימוע היה כ-7 חודשים ממועד משלוח מכתב השימוע.

לאחר שקילת בקשת ב"כ המשיב 2 בכובד ראש, היועץ המשפטי לממשלה החליט לקבוע את מועד השימוע לימים 2.10.19 ו-3.10.19. צוין כי במסגרת זאת נשקל מכלול האינטרסים, בשים לב להיקף חומרי החקירה ולכך שכתב החשדות הועבר כבר ביום 28.2.19 וחומרי החקירה הועמדו לרשות החשודים - לפי בקשת ב"כ המשיב 2 - החל מיום 10.4.19. צוין כי אין כל הצדקה לכך שהשימוע יידחה לשנה לאחר מועד איסוף חומרי החקירה, כפי שהתבקש, דבר שיפגע באינטרס הציבורי החיוני של קבלת החלטה בתיק בהקדם האפשרי ובנסיבות העניין אין לו כל הצדקה.

צילום מכתבו של העוזר הבכיר ליועץ המשפטי לממשלה מיום 22.5.19 מצורף ומסומן מש/11.

27. מכאן העתירה שבכותרת, אשר טוענת כי ההחלטה לדחות את מועד השימוע היא בלתי סבירה באופן קיצוני.

28. להשלמת התמונה, יצוין כי לאחר הגשתה של עתירה זו, ביום 4.6.19, פנה ב"כ המשיב 2, עו"ד חדד ליועץ המשפטי לממשלה, וביקש כי נוכח החלטת הכנסת על התפזרותה ועל קיומן של בחירות נוספות ביום 17.9.19, יידחה מועד השימוע למועד סביר לאחר קיום הבחירות. לפי הנטען בפניה, דחיה זו נדרשת מפאת הצורך בהיערכותו של ראש הממשלה עצמו לשימוע, ומפאת העובדה כי בתקופת הבחירות ובתקופת הקמת הממשלה שלאחריה, יהיה עסוק במיוחד, לאור תפקידו כיו"ר הליכוד, בצד היותו ראש ממשלת ישראל.

צילום מכתבו של עו"ד חדד מיום 4.6.19 מצורף ומסומן מש/12.

29. ביום 6.6.19 נמסר לב"כ המשיב 2 כי היועץ המשפטי לממשלה שקל את הדברים, ולאחר שקילת מכלול השיקולים והאינטרסים הרלוונטיים מצא כי בנסיבות העניין אין הצדקה להיעתר לבקשה ולשנות מהמועדים שנקבעו לקיום השימוע (בימים 2-3.10.19 כאמור), וזאת מהטעמים שפורטו בהרחבה במכתב.

צילום מכתבו של העוזר הבכיר ליועץ המשפטי לממשלה מיום 6.6.19 מצורף ומסומן מש/13.

עמדת המשיב

30. המשיב יטען כי דין העתירה להידחות על הסף, תוך חיוב העותרת בהוצאות.

31. נקודת המוצא לענייננו היא כי לרשויות אכיפת החוק מסור שיקול דעת רחב ביחס לניהול הליכים פליליים, לא כל שכן כאשר מדובר בהחלטות של ראשי המערכת. בהתאם לזאת, היקף ההתערבות השיפוטית בהחלטות מסוג זה הוא מצומצם עד מאד.

לעניין זה ראו למשל את שנקבע בפסק דינו של בית המשפט הנכבד בבג"ץ 7323/16 כיואן נ' היועץ המשפטי לממשלה (ניתן ביום 4.1.17), כדלקמן:

7. " גם לגופה אין בעתירה ממש, ואין כל עילה להתערבותנו. בית משפט זה חזר פעמים רבות בעבר על ההלכה הידועה, לפיה הוא אינו מחליף את שיקול דעתן של רשויות התביעה בשיקול דעתו שלו, ולא ייטה להתערב בשיקול דעת זה אלא במקרים חריגים של החלטה משיקולים זרים או החלטה הלוקה בחוסר סבירות קיצוני או בעיוות מהותי. לרשויות התביעה מסור שיקול דעת רחב ביותר בכל הנוגע לנקיטת הליכים פליליים - בתוך כך גם החלטה על העמדה לדין והחלטה על סגירת תיק - ובפרט ביחס להיבטים הקשורים בהערכת ראיות ומידת הסתברותן להביא להרשעה. מתחם שיקול הדעת הרחב "נעוץ במקצועיות, בכישורים, ובניסיון המיוחד הנדרשים לצורך הערכה זו. הוא נגזר ממידת המורכבות הכרוכה בתהליך הערכה זה, ובהיותו פרי של הערכת הסתברויות הנתונה

לאנשי מקצוע שזה עיסוקם לאורך שנים ... בענייננו לא הצביע העותר על פגם כלשהו שנפל בהחלטת רשויות התביעה שמעלה ולו סיבה לכאורה להתערבותנו. כמפורט בתגובת המדינה, הפרקליטות בחנה את כלל הראיות בתיק ונתנה בעקבות כך החלטה מנומקת וברורה.

32. בהתאם לכך, בית המשפט הנכבד אף שב וקבע כי לרשויות אכיפת החוק מסור **שיקול דעת רחב בניהול הליכי שימוע**, וכי בהתאם לכך מידת ההתערבות השיפוטית בעניינים אלה תהא מצומצמת ביותר.

בהקשר לכך ראו למשל את שנקבע בפסק הדין בבג"ץ 5297/11 רבין נ' **מדינת ישראל** – פרקליטות מחוז תל אביב (מיסוי וכלכלה) (ניתן ביום 11.10.11), כדלקמן:

"הלכה היא כי התערבותו של בית משפט זה בשיקול דעתה של התביעה בכל הנוגע ליישומו של הליך השימוע ולהחלטה על הבאתו של אדם לדין יהיה מצומצם ביותר (ראו: בג"ץ 4175/06 אלבז נ' היועץ המשפטי לממשלה (לא פורסם, ניתן ביום 6.6.2006, וההפניות שם)).

המקרה שלפנינו אינו אחד מאותם מקרים נדירים בהם ראויה התערבותו של בית המשפט זה בשיקול דעתה של המשיבה. העתירה אינה מצביעה על כל פגם בהתנהלותה של המשיבה, לא כל שכן פגם המצדיק התערבות שיפוטית. המשיבה העבירה לידי העותר חומרי חקירה רבים, והתייחסה בפירוט לבקשותיו השונות. גם החלטת המשיבה להאריך את המועד לשימוע ביחס למי מהחשודים בשל נסיבות מיוחדות אין לה נגיעה לענייננו, והיא נובעת, כפי שהסבירה המשיבה, מנסיבותיהם האישיות של החשודים הספציפיים. משעבר המועד לשימועו של העותר, הרי שרואים אותו כמוותר על זכותו לשימוע, ולשיקולי התביעה ביחס לחשודים אחרים אין כל נגיעה לכך.

33. עוד ראו והשוו לפסק דינו של בית המשפט הנכבד בבג"ץ 5577/13 לחיאני נ' היועץ המשפטי לממשלה (ניתן ביום 22.8.13), אשר במסגרתו נדחתה **על-הסף** עתירה שביקשה להתערב במועד השימוע שנקבע לעותר, תוך שבין היתר נקבע כדלקמן:

5. לאחר העיון, הגענו לכלל מסקנה כי דין העתירה להידחות על הסף, וזאת מאחר שהיא אינה מגלה עילה להתערבותנו. **כידוע, "התערבותו של בית משפט זה בשיקול דעתה של התביעה בכל הנוגע ליישומו של הליך השימוע ולהחלטה על הבאתו של אדם לדין יהיה מצומצם ביותר"** (בג"ץ 5297/11 רבין נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (11.10.2011) וההפניה שם). אין אנו סבורים כי במקרה זה עלה בידי העותר להצביע, כי בהתנהלותם של המשיבים נפל פגם המצדיק את התערבותנו.

6. **כפי שמציינים המשיבים, חוק סדר הדין הפלילי אינו קובע סד זמנים שעל-פיו יש לקבוע מועד לשימוע, והדבר נתון לשיקול דעתה של התביעה. אכן, ראוי שהתביעה תפעיל שיקול דעתה בעניין זה בסבירות ובהגינות, כך שבבואה לקבוע מועד לשימוע יובאו בחשבון, בין היתר, היקף האישומים מולם מתמודד החשוד והיקף חומר החקירה בעניינו. עם זאת, יש לזכור שבהליך שימוע עסקינן, והליך זה לא נועד ללבן ולהבהיר את כל נבכי ונדבכי האישומים המיוחסים לחשוד:**

...

כלומר, אף שעל התביעה לקבוע מועד שימוע אשר יאפשר לעותר ולבאי-כוחו ללמוד את חומר החקירה שנמסר להם, יש לזכור גם ששימוע לחוד והליך פלילי לחוד. הליך השימוע, כאמור, אינו "משפט זוטא" ומטרתו היא "לנסות להאיר פנים נוספים מטעם החשוד אל מול התביעה בטרם קבלת החלטה, מתוך מטרה לשכנעה כי אין מקום לכתב אישום" (בג"ץ 4388/08 שמואל נ' היועץ המשפטי לממשלה [פורסם בנבו] (11.6.2008), להלן עניין שמואל). נוכח אופיו ומטרתו של הליך השימוע, וכן נוכח נסיבות המקרה דנא, אין אנו סבורים כי פרק הזמן שהוקצה לעותר כדי להתכונן לשימוע אינו סביר (והשוו לעניין באומוולשפינר). נוסיף עוד, כי לצד ההגינות שעל התביעה להפגין כלפי החשוד עליה להביא בחשבון גם שיקולים ציבוריים כלליים. קבלת טענותיו של העותר לעניין אופיו של הליך השימוע, ומכאן גם באשר להכנות הנדרשות לקראתו, עלולה להביא להימשכות והתארכות ההליכים המקדמיים באופן שייפגע באינטרס הציבורי להעמדה לדין במקרים המתאימים ולייעול ההליכים (השוו: עניין שמואל, פסקה ה').

7. לא שוכנענו, כי קביעת מועד השימוע, אשר כאמור נדחה במספר שבועות לבקשת העותר, הושפעה ממניעים זרים, ובהם מועד הבחירות לרשויות המקומיות, כפי שאין יסוד להניח שעתירה זו הוגשה נוכח מניעים מסוג זה. מועד השימוע נקבע בהתאם למועד שבו סיימו העותר ובאי-כוחו לצלם את חומר החקירה וביחס להיקף האישומים וחומר החקירה בעניינו של העותר, כאשר ברקע נשקל גם האינטרס הציבורי לאי הימשכותם של ההליכים המקדמיים.

...

בטרם סיום נציין, כי מתגובת המשיבים עולה, כי העותר טרם תיאר מועד לעריכת השימוע (שכאמור צריך להתקיים עד ליום 31.8.2013) וכי אם לא יתואם שימוע אזי המשיבים יראו בעותר כמי שויתר על זכות השימוע.

סוף דבר. העתירה נדחית מן הטעמים המפורטים לעיל. העותר יישא בהוצאות המשיבים בסך 20,000 ש"ח."

34. להשלמת התמונה, ראו גם את פסק דינו של בית המשפט הנכבד בבג"ץ 8031/11 באומוולשפינר נ' פרקליט מחוז ירושלים (ניתן ביום 14.11.11), אשר גם במסגרתו נדחתה על-הסף עתירה שביקשה כי בית המשפט הנכבד יתערב במועד השימוע שנקבע, תוך שבין היתר נקבע כדלקמן:

"לאחר עיון בעתירה על צרופותיה, ובתגובת המשיבה, מצאנו כי דין העתירה להידחות על הסף, בהעדר עילה להתערבותו של בית משפט זה.

כבר נקבע כי התערבותו של בית משפט זה בשיקול דעתה של התביעה בכל הנוגע ליישומו של הליך השימוע יהיה מצומצם ביותר (ראו בבג"ץ 5291/11 רבין נ' מדינת ישראל – פרקליטות מחוז תל אביב (מיסוי וכלכלה), (טרם פורסם, 11.10.2011); בג"ץ 4175/06 אלבז נ' היועץ המשפטי לממשלה, (טרם פורסם, 6.6.2006)). בענייננו, ניתנה לעותר תקופת זמן סבירה (כשלושה חודשים מן היום שנודע לו על הכוונה להגיש כתב אישום וכן כחודש מהיום שסיים לצלם את כלל החומר הרלוונטי) לצורך הכנה לשימוע. לא שוכנענו כי סד הזמנים במקרה דנן, עלול לפגוע ביכולתו של העותר למימוש אפקטיבי של זכותו לשימוע (ראו בג"ץ 883/05 בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ נ' הממונה על ההגבלים העסקיים, (לא פורסם, 2.3.2005). כך, עצם העובדה שהעתקת חומר החקירה שהעמיד המשיב לרשות העותר הסתיימה ביום 27.10.2011, אינה מהווה טעם מספק להתערב בהחלטת המשיב בעניין מועד השימוע. לטעמנו אין מקום לקבוע כי לצורך הכנה לשימוע יש להעניק לחשוד שלושה חודשים מיום סיום צילום כל חומרי החקירה. יפים בהקשר זה, הדברים שנאמרו בבג"ץ 4338/08 אורי שמואל נ' היועץ המשפטי לממשלה, (טרם פורסם, 11.6.2008):

"ואכן, יסוד היסודות ועיקר העיקרים, הראשית והאחרית, בענין השימוע הוא ההגינות כלפי כולי עלמא, כלפי החשוד מזה ואינטרס הציבור מזה (ולא למותר לציין כי ההגינות כשלעצמה היא אינטרס ציבורי). רקמת היישום היא פתוח (אף כי לא בלי גבול), ומבחנה הוא מתן יכולת אמיתית לחשוד להגיב ולשכנע". (סעיף י' לפסק הדין).

במקרה דנן, די היה במתן הודעה בדבר הכוונה להגיש כתב אישום, במתן גישה לחומרי החקירה העיקריים וכן בפירוט החשדות העומדות כנגד העותר – כל זאת בתוך תקופת זמן סבירה בטרם המועד האחרון לעריכת השימוע. המשיב נהג בהגינות המצופה ממנו ולעותר ניתנה יכולת אפקטיבית להגיב לחשדות נגדו. על כן, לא ניתן להצביע על פגם שנפל בהתנהלות המשיב, בוודאי לא פגם המצדיק התערבות שיפוטית. לאור כל האמור לעיל, העתירה נדחת.

עוד ראו והשוו לפסק דינו של בית המשפט הנכבד בבג"ץ 88/18 משגב נ' היועץ המשפטי לממשלה (ניתן ביום 16.1.18)), אשר במסגרתו נדחתה על-הסף עתירה שכוונה כלפי אופן עריכת השימוע לרעיית ראש הממשלה, הגב' שרה נתניהו.

35. לא למותר לציין כי בית המשפט הנכבד נדרש לשוב להלכות מושרשות אלה בשורה ארוכה של עתירות שהוגשו בשנתיים האחרונות, כלפי שלבים שונים והחלטות שונות בניהול ההליכים הפליליים בעניינו של המשיב 2. לעניין זה, ראו, בין רבים: בג"ץ 6087/17 בנימין נ' היועץ המשפטי לממשלה (ניתן ביום 24.9.17); בג"ץ 8924/18 התנועה לטוהר המידות נ' היועץ המשפטי לממשלה (ניתן ביום 28.2.19)).

אך לאחרונה, בית המשפט הנכבד דחה על-הסף כאמור לעיל את העתירה בבג"ץ 1943/19 הנ"ל, שכוונה להחלטת היועץ המשפטי לממשלה להשהות את מסירת חומרי החקירה בעניינו לבאי-כוחו של המשיב 2 ולבאי-כוח החשודים האחרים, וזאת עד לאחר מועד הבחירות לכנסת.

באותו עניין, שב בית המשפט הנכבד על ההלכה הפסוקה בדבר היקף ההתערבות המצומצם, והדגיש את תחולתו של כלל זה ביחס להיבטים פרוצדוראליים של ההליך הפלילי, כדלקמן:

11. לאחר שעיינו בעתירה ובנספחיה, כמו גם בתגובות המשיבים, אנו סבורים כי יש לדחותה על הסף.

12. כידוע, מתחם שיקול דעתן של רשויות התביעה באשר להחלטה על קיום הליכים פליליים וניהולם הוא רחב ביותר, ובהתאמה, מידת התערבותו של בית משפט זה בשיקול דעתן האמור הוא מצומצם ביותר (בג"ץ 9018/17 פארס טביש נ' היועץ המשפטי לממשלה, [פורסם בנבו] בפסקה 36 (26.11.2018)).

המקרה שבפנינו אינו בא בגדרם של אותם מקרים חריגים וקיצוניים המצדיקים התערבות בשיקול דעתו של היועץ המשפטי לממשלה, ודי בכך כדי לדחות את העתירה. זאת גם בהינתן העובדה כי בעניינו מדובר בשיקול הדעת הנוגע להיבטים הפרוצדורליים של ההליך הפלילי.

13. בדומה, יש לדחות גם את טענת העותרת לפיה התערבות בית המשפט מוצדקת במקרה זה בשל כך שהחלטה הסתמכה על נימוק של "עניין ציבורי", שלגביו על פי הנטען אין יתרון יחסי לרשויות התביעה על פני בית המשפט, להבדיל מנימוקים מקצועיים כגון דיות הראיות.

פרשנותה של העותרת לפיה הטעם העומד ביסוד ההחלטה הוא "עניין ציבורי", אינה נלמדת מהאמור במכתבו של עוזרו הבכיר של היועץ המשפטי לממשלה לבא-כוח המשיב 4, כמו גם מהאמור בהודעת דובר משרד המשפטים. עיון בשני אלו מלמד דווקא כי השיקולים ששקל היועץ המשפטי לממשלה היו שיקולים מקצועיים, ובהם תכלית מסירתם של חומרי חקירה לחשודים בטרם קיומו של הליך שימוע, מידת ההשפעה שתהא לדחיה על המשך ניהולו של ההליך, ושמירה על זכויות החשודים כולם לקיומו של הליך הוגן."

36. בהתאם לפסיקת בית המשפט הנכבד הברורה והעקבית, המשיב יטען כי **במקרה דנן אין כל עילה להתערבות שיפוטית** בהחלטה על קיום השימוע למשיב 2 בימים 2.10.19 ו- 3.10.19.

לעניין זה, נבקש להפנות לאמור במכתבו של העוזר הבכיר ליועץ המשפטי לממשלה מיום 22.5.19, אשר עמד בפירוט ובהרחבה על הנימוקים לקביעת השימוע למועד שלעיל. כך צוין במכתב:

"7.אכן, ההחלטה על משך הזמן המוקצה לצורך היערכות לשימוע תלויה בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה, כאשר מן הצד האחד נלקחים בחשבון היקף חומרי החקירה ומורכבות התיק, ומן הצד השני נשקלים האינטרסים הציבוריים של אכיפת החוק וייעול ההליכים. כך נעשה, כמובן, בקשר לתיקי חקירה קודמים בעלי אופי דומה לתיקים בהם נחקר ראש הממשלה כחשוד, וכך נעשה בעניין תיקי החקירה של ראש הממשלה כעת.

8. כך למשל, בפרשת "הולילנד", בה נחקר ראש הממשלה לשעבר אהוד אולמרט כחשוד, נגבו כ-820 הודעות (כמעט פי שתיים ממספר ההודעות הכולל בכל שלושת תיקי החקירה הנוגעים לראש הממשלה, העומד במצטבר על כ-440). מכתבי השימוע לחשודים נשלחו ביום 14.3.2011, ונקצב בהם פרק זמן של חודשיים לקיום השימועים. לבקשת באי-כוחו של מר אולמרט, ניתנה הארכה בת כחודש וחצי, והשימועים לחשודים – למעט מר אולמרט – התקיימו החל ממחצית חודש יוני ועד למחצית חודש יולי 2011. מר אולמרט, אשר באותה תקופה ניהל את הגנתו בבית המשפט המחוזי בירושלים בתיק אחר, וכן, קיים שימוע נוסף במקביל בתיק שלישי, קיבל בנסיבות אלו ארכה עד חודש אוקטובר 2011, כלומר, סך הכול 7 חודשים. זאת, בנסיבות ייחודיות ומורכבות כמתואר, בתיק חקירה שהיקפו כמעט כפול מתיקי החקירה בהם עסקין, ובשעה שהיה עסוק במקביל בניהול שני הליכים משפטיים אחרים.

9. על רקע זה, היועץ המשפטי לממשלה בחן כאמור את בקשתך בכובד ראש.

10. במסגרת זאת, שקל היועץ המשפטי לממשלה את מכלול האינטרסים המפורטים לעיל, בשים לב להיקף חומרי החקירה ולצורך לאפשר לראש הממשלה להיערך לשימוע בקשר לתיקי החקירה בעניינו. כמו כן, נלקחה גם בחשבון העובדה שכתב החשדות הועבר לידך ביום 28.2.2019, וחומרי החקירה הועמדו לרשותך – לפי בקשתך – החל מיום 10.4.2019. מובן, כי המועד בו בחרת לקחת את חומרי החקירה בפועל אינו רלוונטי. לעניין זה נוסף ונזכיר כי במכתבו של עו"ד תל-צור מיום 25.2.2019, בו ביקשתם את השהיית מסירת חומרי החקירה בתקופת הבחירות, הובהר כי: "אין בהשהיה

של מסירת החומר, לתקופה זו, כדי לפגוע בצורה משמעותית במסגרת הזמן הכוללת שתוקצב להליכי השימוע".

11. כן נשוב ונפנה לדברי בית המשפט העליון שצוטטו לעיל, לפיהם: "די היה במתן הודעה בדבר הכוונה להגיש כתב אישום, במתן גישה לחומרי החקירה העיקריים וכן בפירוט החשדות העומדות כנגד העותר – כל זאת בתוך תקופת זמן סבירה בטרם המועד האחרון לעריכת השימוע. המשיב נהג בהגינות המצופה ממנו ולעותר ניתנה יכולת אפקטיבית להגיב לחשדות נגדו".

12. בנסיבות אלו, החליט היועץ המשפטי לממשלה להיעתר לבקשה ולדחות את מועד קיום השימוע בכשלושה חודשים נוספים, מעבר לשלושת החודשים המקוריים שניתנו לשם כך, החורגים אף הם כאמור ממסגרת הזמנים הקבועה בהנחיות. והכול, כדי להיענות לבקשתכם במידת האפשר. עם זאת, לעמדת היועץ המשפטי לממשלה, אין כל הצדקה לכך שהשימוע ייקבע – כבקשתך – לעוד שנה ממועד איסוף חומרי החקירה על ידך, דבר שיפגע באינטרס הציבורי החיוני של קבלת החלטה בתיק בהקדם האפשרי ובנסיבות העניין אין לו כל הצדקה עניינית.

13. לפיכך, אבקש להודיעך כי השימוע בשלושת תיקי החקירה אלו יערך בלשכת היועץ המשפטי לממשלה, בימים 2.10.2019 ו-3.10.2019. במידת הצורך, ייקבע יום דיונים נוסף בשבוע שלאחר מכן, ולא יאוחר מכך. מובן כי ככל שברצונך לקבוע מועד מוקדם יותר לקיום השימועים, הנך מוזמן לפנות לח"מ לצורך תיאום המועד".

37. הדברים מדברים בעד עצמם, ומלמדים כי **ההחלטה על מועד השימוע שיערך למשיב 2 היא סבירה ביותר, ומאזנת כראות בין מכלול השיקולים הצריכים לעניין**. בין שיקולים אלה נלקחו בחשבון **היקף חומרי החקירה ומורכבות התיק**, ומן הצד השני נשקלו **האינטרסים הציבוריים של אכיפת החוק וייעול ההליכים**.

לנוכח שיקולים אלה, המשיב נעתר לבקשה לדחיית מועד השימוע בכשלושה חודשים, אולם סבר כאמור כי אין הצדקה לדחיית מועד השימוע בכשבעה חודשים נוספים, עד חודש מאי 2020. כן הובהר כי פרק הזמן שהוקצה לעריכת השימוע במקרה דנן אף עולה בקנה אחד עם פרק הזמן שהוקצה בעבר להיערכות לשימוע בפרשת "הולילנד", ומכל מקום הובהר כי ההחלטה על משך הזמן המוקצה לצורך היערכות לשימוע תלויה בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה. כאמור לעיל, הדברים חודדו פעם נוספת בתשובה מיום 6.6.19 לבקשת הדחייה הנוספת מטעם ב"כ המשיב 2.

38. ההחלטה על משך הזמן המוקצה לצורך היערכות לשימוע תלויה בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה, כאשר מן הצד האחד נלקחים בחשבון היקף חומרי החקירה ומורכבות התיק, ומן הצד השני נשקלים האינטרסים הציבוריים של אכיפת החוק וייעול ההליכים.

ככלל, ובהתאם להנחיית פרקליט המדינה העוסקת בכך, פרק הזמן נע בין 30 הימים הקבועים בחוק, לבין מספר חודשים בודדים. בתיקים מורכבים וגדולים ובנסיבות שהצדיקו זאת, נעתרה התביעה לבקשותיהם של חשודים לדחיית מועד השימוע, כך שבפועל פרק הזמן שנקבע במקרה דנן אינו סוטה מן המקובל.

39. בשים לב לכל האמור לעיל, המשיב יטען כי ההחלטה דנן נטועה היטב במתחם שיקול הדעת הרחב המסור למשיב בעניינים כגון דא, ובהתאם לפסיקת בית המשפט הנכבד בוודאי שלא מדובר במקרה חריג וקיצוני המצדיק התערבות שיפוטית.

40. יצוין כי טעם עיקרי המוצג בעתירה לתמיכה בדרישת להתערבות שיפוטית בעניין דנן, הוא החשש מפני קידום הליכי חקיקה שיפגעו במלאכת אכיפת החוק.

יובהר כי שיקולים אלו לא היו בשום אופן חלק ממערך השיקולים שנבחן ביחס לקביעת מועד השימוע, שכן המשיב סבור כי מדובר בעירוב מין בשאינו מינו. הטעמים שפורטו במסגרת בקשת ב"כ המשיב 2 לדחיית מועד השימוע היו טעמים הנוגעים להיקף חומר הראיות, וההחלטה להיעתר - באופן חלקי - לבקשה זו, נבעה מטעמים אלה בלבד, ובשים לב לפרקי הזמן שניתנו בעבר לשם היערכות לשימוע.

יובהר, כי רשויות התביעה פועלות כדי להביא להליכים פלילים יעילים ואפקטיביים תוך שמירה על זכויות הנאשמים - וזאת במנותק מכוונות חקיקה כאלה או אחרות.

41. אשר לבקשה לצו ביניים, בקשה זו מכוונת עצמה לכנסת ישראל - אשר מיוצגת בהליך זה באמצעות יועצה המשפטי - ולא כלפי המשיב 2 או כל גורם ממשלתי אחר.

למעלה מן הצורך, נציין כי העותרת לא הציגו כל תקדים, וזאת לא בכדי, לצו שיפוטי שיאסור על הכנסת לחוקק חוק (ראו והשוו בג"ץ 9327/17 התנועה למען איכות השלטון נ' הכנסת (ניתן ביום 10.12.17), פסקה 5 לפסק הדין; לעניין היקף הביקורת השיפוטית על הליכי החקיקה והמועד המתאים לה, ראו: בג"ץ 4302/09 לשכת עורכי הדין בישראל נ' ממשלת ישראל (ניתן ביום 9.6.09); בג"ץ 761/86 מיעארי נ' יושב-ראש הכנסת (ניתן ביום 5.2.89); עוד ראו: בג"ץ 1444/14 החברה להגנת הטבע נ' ממשלת ישראל (החלטה מיום 18.3.14); בג"ץ 3234/15 יש עתיד נ' יו"ר הכנסת (החלטה מיום 11.5.15)).

יוער כי ממילא נדמה כי סעד זה אינו רלוונטי עוד, לאחר שהכנסת החליטה על פיזור ועל קביעת מועד לבחירות נוספות ביום 17.9.19 (כפי שגם מציינת המשיבה 3 בסעיף 7 לתגובתה לעתירה).

42. על כן, לאור כל האמור לעיל, המשיב יטען כי דין העתירה להידחות על-הסף, בהיעדר כל עילה להתערבות שיפוטית בהחלטה על קביעת מועד השימוע דנן לימים 2.10.19 ו- 3.10.19.

היום, ג' בסיון, תשע"ט
6 ביוני, 2019

אודי איתן, עו"ד	יונתן ברמן, עו"ד
סגן בכיר במחלקת הבג"צים	סגן בכיר במחלקת הבג"צים
בפרקליטות המדינה	בפרקליטות המדינה